

[Finansministeren.]

man ikke dér vil drøfte de forskellige politiske synspunkter, men vil have dem frem her i tinget. Men man har egentlig ikke sagt meget om forsvaret under debatten her, hverken fra venstre eller de konservative. Hvad menes der med den åbne og fri drøftelse, man taler om?

Det skal erkendes, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen har uddybet sine tanker om tjenestetidsforkortelsen i forbindelse med supplerende ad frivillig eller pligtig vej — som det ærede medlem må være klar over, har jeg altid lyttet med stor interesse til, hvad det ærede medlem siger, både i almindelighed og i særdeleshed her. Jeg synes, det er en tankegang, som må tages op til overvejelse. Det kan nok blive ret svært med denne kombination af det frivillige og det pligtige, men vi må se at finde former, hvorunder det frivillige kan gøres så tiltalende som vel muligt. Her er forskellige veje at gå, som kunne være drøftet også med de to partier i forsvarsudvalget, hvis de ville være blevet der. Når partierne ikke vil være med, er det en selvfølge, at regeringen må ophæve udvalget — jeg forstår, at det er vi enige om — og så må vi vente med den almindelige drøftelse, til der foreligger et forslag her i tinget.

Den lange diskussion om motiverne skal jeg ikke blande mig meget i, så meget mindre som man altid tillægger hinanden forskellige motiver. Det kan også godt være, at venstre og konservative har haft forskellige motiver til at gå ud af forsvarsudvalget; der er ingen, der siger, at man skal have samme motiver til at foretage den samme ting. Det ene motiv blev tilkendegivet fra det ærede medlem hr. Erik Eriksen, da han gav udtryk for, at han nødigt ville sammenlignes med, hvad var det, en hanbi, der har gjort sin skyldighed. Det forstår jeg godt det ærede medlem var ked af; det er altid bedre at have noget til gode; forventningens glæde er som bekendt den største. (*Munterhed*).

Nå, spøg til side! Hvis jeg skal sammenfatte hovedresultatet af denne drøftelse, må det være, at der her har været almindelig tilslutning til den udenrigspolitiske linje, regeringen har fulgt, og dette er noget meget væsentligt, når vi tænker tilbage på, hvordan debatterne før har formet sig her i tinget om dette spørgsmål. Jeg har også for-

stået, at der har været tilslutning til og godkendelse af den måde, hvorpå forhandlingerne om markedsplanerne er ført. Jeg tror at have forstået, at der er enighed om, at vi skal holde os i nær kontakt under de fortsatte forhandlinger. Endvidere har jeg forstået, at der trods diskussionen om forsvarsudvalget er almindelig enighed om, at vi må se at få forsvarssagen løst, og det er for mig egentlig det afgørende, at der er givet tilsagn herom fra alle sider; så håber jeg også, at vi får den brede tilslutning. Jeg kan måske også slå fast, at trods diskussionen om den økonomiske stilling har det ikke været benægtet, at valutaforholdet er væsentligt forbedret, at renten er faldet stærkt, at priserne har været stabile, at der er en betydelig stigning i investeringerne på mange felter, og endelig at beskæftigelses-situationen i hvert fald er i bedring. Der er enighed om, at fremtiden er usikker, men netop på baggrund af de økonomiske forhold, jeg her har nævnt, er udgangspositionen bedre, end den har været.

Jeg tror, at befolkningen af os i denne situation venter forhandlingsvilje og handle-dygtighed, og jeg håber, at regeringen — vi skal gøre, hvad vi kan — og folket-tinget vil kunne leve op til denne forventning. Så vil vi også opnå større tillid ude i befolkningen til gavn for vort demokrati.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: I anledning af det ærede medlem hr. Poul Møllers bemærkninger om forhandlingerne på Nordisk Råds møde vil jeg gerne sige, at jeg ingenlunde har haft til hensigt at få det ærede medlem til at gå i nogen fælde, men det interesserede mig at få at vide, om det konservative folkeparti havde skiftet standpunkt i dette spørgsmål. Jeg troede, vi var enige om ikke at ville forsøge at presse nogen stillingtagen frem på Nordisk Råds møde med hensyn til nordisk fællesmarked. Hvorvidt det vil være kloget at forsøge — hvis noget sådant kan gøres — at få Norge til at tage standpunkt, og det forstod jeg at det ærede medlem vil, ved jeg ikke. Jeg stiller mig noget tvivlende over for det fornuftige heri.

Vedrørende forsvarsudvalget vil jeg sige til de ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Erik Eriksen, at jeg har ikke ændret mit